

**ACTA núm. 10 DE LA COMISSIÓ DE TREBALL DE L'ASSOCIACIÓ DE
PROPIETARIS FORESTALS "SERRA DE BELLMUNT – COLLSACABRA"**

Lloc: Ajuntament de Sant Pere de Torelló

Data: 28 de juny de 2006

Hora: 18:30 h

Hi assisteixen:

Sra. Elisabeth Dalla Chiesa Bracons, presidenta

Sr. Francesc Vilaró Castelltort, vice-president

Sr. Joan Soldevila Guardiola, propietari de Santa Maria de Besora

Sr. Josep Maria Vila d'Abadal, propietari de Vidrà

Sr. Ignasi Camprubí Sanglas, propietari de Sant Pere de Torelló

Sr. Francesc de Rocafiguera Garcia, propietari de Sora

Sr. Ramon Plans, propietari d'Orís

Sra. Elisabeth Vila D'Abadal Castilla, propietària de Vidrà

Sr. Josep Anglada Dorca, alcalde de Vidrà, representant del Bisaura

Sr. Jordi Fàbrega, alcalde de St. Pere, representant de la Vall del Ges

Sr. Joaquim Espona, tècnic del Consorci de la Vall del Ges, Orís i Bisaura

Sr. Joan Carles Àngel, tècnic de l'Associació

Excusen l'assistència:

Sr. Eduard Queralt Borrell, propietari de Sant Vicenç de Torelló

Sr. Eduard Botey, Director del Parc de Montesquiú

Sr. Roger Arquimbau, tècnic del Consorci de la Vall del Ges, Orís i Bisaura

Sr. Jordi Jurgens, Oficina de Parcs Naturals de la Diputació de Barcelona

Sr. Agustí Busquets, Oficina de Prevenció d'Incendis de la Diputació de Barcelona

Sr. Ignasi Castelló, Oficina de Prevenció d'Incendis de la Diputació de Barcelona

Ordre de la reunió:

1. Lectura i aprovació, si s'escau, de l'acta anterior.
2. Informacions diverses.
3. Estudi de l'activitat cinegètica.
4. Establiment i recuperació de pastures.
5. Precs i preguntes.

Desenvolupament de la reunió:

Primer:

No es fa cap esmena a l'acta anterior.

Joan Carles Àngel explica que aquesta reunió de la Comissió de Treball hauria de ser l'última abans de la redacció del Pla Marc de Millora de les finques forestals de l'Associació. Exposa que un cop acordats els temes relatius a la gestió del bosc, la millora d'accessos a les masies i l'ordenació d'usos de camins, falta tractar dos temes: la caça i les pastures, que en el moment de la constitució de l'associació van ser considerats de prioritat mitjana per part dels propietaris associats.

Segon:

Joan Carles Àngel presenta un resum de l'estudi de l'activitat cinegètica a la Vall del Ges, Orís i Bisaura (**Document annex: L'activitat cinegètica a l'àmbit de l'associació Serra de Bellmunt-Collsacabra**).

Ramon Plans dubta de la fiabilitat de les dades de l'informe. Joan Carles Àngel explica que les fonts són, d'una banda, la consulta dels Plans tècnics de Gestió Cinegètica i d'altra banda, entrevistes amb totes les societats de caçadors. Elisabeth Vila d'Abadal creu que a nivell orientatiu són correctes.

Josep Maria Vila d'Abadal opina que la caça és un tema que ja funciona correctament i que l'únic problema és l'edat dels caçadors, que no hi ha relleu generacional. Proposa que l'associació no intervingui en la gestió cinegètica i que se segueixi el model actual.

Josep Anglada pensa que la introducció del cabirol serà un problema per la transmissió de malalties als ramats. Jordi Fàbrega discrepa i al·lega que als Pirineus, ni els cabirols ni els isards no han transmès cap malaltia als ramats.

Jordi Fàbrega fa una esmena a l'estudi i diu que la societat de caçadors de Torelló paga 6 €/any a l'ajuntament de St. Pere, enlloc dels 170 €/any que hi consten. També

contradiu l'informe en el sentit que a l'àrea de caça de St. Pere de Torelló també hi cacen caçadors de fora.

Ignasi Camprubí diu que la caça genera una problemàtica important, perquè molt sovint es troben caçadors al costat de masies habitades. Jordi Fàbrega respon que caldria fer un avís a les societats de caçadors per tal que evitin conflictes amb els propietaris. Elisabeth Dalla Chiesa recorda que es va fer una reunió entre la junta i les societats de caçadors per tal d'intercanviar opinions entre les dues parts i manifestar les queixes de propietaris cap a actituds d'alguns caçadors.

Joan Carles Àngel explica que algunes societats de caçadors fan feines de millora del territori com ara manteniment de camins i altres espais. Josep Maria Vila d'Abadal creu que aquesta contribució ja és suficient i que la caça a la zona s'ha d'entendre com una qüestió de lleure dels propis habitants. Josep Anglada hi està d'acord i diu que cal parlar i entendre's entre caçadors locals i propietaris.

S'acorda que l'associació no intervindrà en la gestió de la caça i es limitarà a mediar en conflictes entre caçadors i propietaris associats.

Tercer:

Joaquim Espona i Joan Carles Àngel presenten un seguit de dades sobre l'estat actual de les pastures i la potencialitat de la zona (**Document annex: Establiment i recuperació de pastures**).

Ramon Plans explica que allò que abans eren conreus, s'han convertit en pastures, mentre que molts dels quintars que abans eren pastures, ara els ocupa el bosc.

Josep Maria Vila d'Abadal opina que el càlcul de la superfície potencial de recuperació de pastures no és del tot correcte perquè molts quintars en pendents del 70 % són pastures o bé ho havien estat i són recuperables. Quim Espona replica que el que es pretén és establir uns criteris que indiquin quines pastures caldria establir o recuperar com a primera prioritat. Joan Carles Àngel informa que divendres esperen la visita d'un especialista en pastures de l'Institut Pirenaico de Ecología de Jaca, per tal que els assessori en la viabilitat de la pastura a la zona.

Ramon Plans opina que s'hauria de fixar el criteri de recuperar únicament aquelles zones que es puguin mecanitzar. Vila d'Abadal matisa que s'hauria de fixar com a criteri que fossin mecanitzables al 80%, perquè cal acabar una part del treball amb desbrossadora manual. Tothom està d'acord que només es recuperaran pastures on pugui entrar una màquina a treballar.

Joan Carles Àngel creu que les actuacions haurien de ser reversibles davant un possible escenari d'abandó de la pastura, ja sigui per culpa de la retallada de subvencions o bé per una baixada del preu de la carn. Per això, es més partidari de convertir aquestes zones en deveses. Tothom hi està d'acord, si bé Ignasi Camprubí diu que en alguns llocs planers es podrien eliminar tots els arbres. Joan Soldevila apunta que cal deixar alguns arbres aïllats i sempre que siguin arbres amb capacitat per regenerar la zona. Es fixa una densitat de referència de 100 arbres/ha, que en cas de terrenys en feixes es deixaran als marges dels bancals.

Vila d'Abadal diu que les finques amb Pla Tècnic de Millora Forestal ja tenen planificada la superfície a convertir en pastura i que caldrà consultar-ho quan la finca entri a l'associació.

Un cop exposada la valoració econòmica de la pastura, Quim Espona diu que sense primes a la ramadera, és difícil de justificar la recuperació de pastures des d'un punt de vista estrictament econòmic, que cal valorar l'actuació des de punts de vista socials i ambientals. En aquest sentit, Josep Maria Vila d'Abadal, diu que tampoc es justifiquen econòmicament les actuacions al bosc. Joan Carles Àngel respon que les actuacions en el bosc són molt espaciades en el temps i que no cal una gestió tan constant com en les pastures.

Ramon Plans recorda que l'aparició de les subvencions als anys 80 va augmentar la presència de vaques a les finques. Tanmateix, Vila d'Abadal pensa que en un escenari sense subvenció pujaria el preu de la carn i faria rendible les explotacions ramaderes extensives. De tota manera, Vila d'Abadal creu que no es retiraran les primes l'any 2013 i informa que aquest darrer any, fins i tot han augmentat.

Es parla de les feines a realitzar per establir una pastura. Queda clar que s'ha de tallar la vegetació arbòria i eliminar la vegetació arbustiva i les restes, per trituració o crema. Pel que fa a les soques restants, el tècnic de l'associació explica que hi ha tres alternatives: arrancar soques, barrenar soques o bé fer un tractament químic localitzat. Joan Carles Àngel informa que el barrenat de soques costa uns 5 € o més per soca, Vila d'Abadal diu que només és viable en pollancredes. Ramon Plans diu que l'arrencada de soques és molt car, però Josep Anglada el contradiu argumentant que si es mecanitza amb una retroexcavadora és molt barat, perquè al cap del dia fa molta superfície. En resum, Josep Maria Vila d'Abadal afirma que recuperar una hectàrea de pastura val uns 1.800€/ha. Segons Joan Carles Àngel, el cost pot variar molt en funció de la superfície a convertir en pastura.

Joan Carles Àngel opina que cal fixar quina part dels treballs els assumeix l'associació i quina part el propietari. També creu que s'ha de fixar un preu màxim per hectàrea a finançar des de l'associació.

Joan Carles Àngel informa que en cas que el propietari tingui la capacitat de fer els treballs, caldrà que aquest faci una factura a l'associació com a empresa de treballs forestals, no com a propietari, perquè l'associació no pot ingressar diners al seus socis, si no és en forma de treballs de millora a la finca.

S'acorda que en l'establiment de pastures, l'associació assumeixi el 60% del cost i la propietat el 40% restant. S'acorda també que la inversió de l'associació serà d'un màxim de 1000 €/ha. A cada programa anual s'inclourà una partida destinada a la recuperació i l'establiment de pastures, de manera que, en funció de l'assignació pressupostària, es podrà treballar en un número d'hectàrees determinat. A partir d'un barem de prioritats que caldrà establir, la comissió de treball decidirà en quines finques s'actuarà i en quina superfície.

La reunió acaba a les 20:30 hores.

Elisabeth Dalla Chiesa Bracons
Presidenta de l'Associació

Joan Carles Àngel Hernández
Tècnic de l'Associació